

הוא, ואסור להשתתף עמו בדרך. אמר רבי יוסי, נשב פאן ונראה, אולי הוא איש גדול. בין כך עבר לפניהם, ואמר להם, בסבוב של המעבר המספן הזה צריך לזיז, ואני יודע דרך אחרת, ונסטה מפאן, ואני רציתי לומר לכם, שלא אחטא בכם ולא אעבר על מה שכתוב (ויקרא ט) ולפני עור לא תתן מכשול, ואתם כמו סומים בדרך הזו, ולא תסתפנו בנפשכם. אמר רבי יוסי, ברוך הרחמן שחפינו פאן. התחברו עמו. אמר להם, לא לדבר שום דבר פאן עד שנעבר בנה. סטוי לדרך אחרת.

אחר שיצאו מאותו מקום, אמר להם, באותה הדרך האחרת היו הולכים פעם אחד פהן חכם, וכהן עם הארץ אחד עמו. קם אותו עם הארץ עליו באותו מקום והרגו. מאותו יום, כל מי שעובר באותו מקום, מספן את נפשו, והרי מתחברים שם שודדי הרים והורגים ומקפחים את בני האדם, ואלה שיודעים לא עוברים שם, ומבקש הקדוש ברוך הוא דם אותו הפהן בכל יום.

פתח (ישעיה י) ואמר, עוד היום בנב לעמד וגו'. הרי בארוה אותם ראשי הישיבה, אבל אני לא אומר לכם כך, אלא שסוד הדרך למדנו. עוד היום - איזה יום זה? אלא כך כתוב, (שמות ו) ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב. וסוד הוא על פנסת ישראל, שאהרן הוא שושבינה, לתמן את ביתה ולשמש אותה ולהכניסה למלך להזדווג פאחד. מפאן והלאה, כל פהן שמשמש במקדש, הוא כמו אהרן.

נזיל, דלמא האי בר נש עובד עבודת פוכבים ומזלות הוא, או עם הארץ הוא, ואסיר לאשתתפא בהדיה בארחה. אמר רבי יוסי, גיטיב הכא, ונחמי, דלמא גברא רבא הוא.

אדהבו, אעבר קמיהו, אמר ליה, בדוקפא דמעברא דקוטיפא דהאי, חברותא אבעי, ואנא ידענא ארחה אחרא, ונסטי מהאי, ואנא בעינא דאימא לכו, ולא אתחייבנא בכו, ולא אעבר על מה דכתיב, (ויקרא ט) ולפני עור לא תתן מכשול, ואתון פסומין בארחה דא, ולא תסתפנו בנפשייכו. אמר רבי יוסי, בריך רחמנא דאוריכנא הכא, אתחברו בהדיה. אמר לון, לא תשתעו מידי הכא, עד דנעבר בהאי. סטוי בארחה אחרא.

בתר דנפקו מההוא אתר, אמר לון, בההוא ארחה אחרא, הו אולי זמנא חדא, חד פהן חכם, וחד פהן עם הארץ בהדיה, קם ההוא עם הארץ בההוא אתר עליה וקטליה. מההוא יומא כל מאן דאעבר בההוא אתר, מסתפן בנפשיה. והא מתחברין תמן משדדי טוריא, וקטלין וקפחין לבני נשא, ואינון דידיעי לא עברי תמן, ובעי קדשא בריך הוא דמא דההוא כהנא כל יומא.

פתח ואמר, (ישעיה י) עוד היום בנוב לעמוד וגו' הא אוקמוה אינון מארי מתיבתא. אבל אנא לא אמינא לכו הכי, אלא דרזא דמלה אוליפנא. עוד היום, מאן יומא דין. אלא, הכי כתיב, (שמות ו) ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב. ורזא הוא, על פנסת ישראל, דאהרן הוא שושבינא דילה, לתקנא ביתה ולשמשא לה, ולמיעל לה למלפא לאזדווגא כחדא, מפאן ולהלאה, כל פהן דמשמש במקדשא, כגוונא דאהרן.